

Opis stanu technicznego systemu sygnalizacji pożaru

Opisywany budynek został wyposażony w system sygnalizacji pożaru na przełomie lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku. Zainstalowano wtedy dwie konwencjonalne centrale pożaru typu IGNIS 1240, które posiadają w sumie czterdzieści siedem linii dozorowych do których są podłączone elementy takie jak: czujki dymu, temperatury (476 szt.) oraz ręczne ostrzegacze pożaru (19 szt.). Na dzień dzisiejszy obie centrale są wykorzystane w 100 % i nie ma możliwości ich dalszej rozbudowy o nowe elementy dozorowe, co skutkuje tym iż niektóre obszary budynku od pewnego czasu są nieobjęte ochroną systemu sygnalizacji pożaru.

Obowiązek zapewnienia pełnej ochrony obiektu ze strony systemu sygnalizacji pożaru w budynku oraz wyposażenia systemu w urządzenia sygnalizacyjno-alarmowe wynika z Ekspertyzy technicznej z zakresu ochrony przeciwpożarowej opracowanej przez rzeczoznawcę ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych Pana mgr inż. Przemysława Kubica oraz Postanowienia wydanego przez Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej w Lublinie z dnia 13 maja 2011 roku o nr WZ-5595/20.3/11.

Odnosząc się do istniejącego w budynku Biologii i Biotechnologii okablowania instalacji systemu sygnalizacji pożaru to należy przyjąć, że powyższe okablowanie nie spełnia obowiązujących na dzień dzisiejszy przepisów prawa. W zdecydowanej większości ułożone okablowanie nie posiada cech uniepalności (przewody bezhalogenowe) lub ognioodporności ogniowej (przewody z cechą PH). Podczas prowadzenia kolejnych remontów pomieszczeń lub większych obszarów budynku, oprzewodowanie było sukcesywnie wymieniane na spełniające wymagania o niepalności i ognioodporności ale tylko na odcinkach pomiędzy poszczególnymi elementami systemu. Pominięto natomiast odcinki pomiędzy tymi elementami a centralą pożarową. Wymóg wymiany okablowania na uniepalnione i ognioodporne regulują odpowiednie Polskie Normy. Podsumowując powyższe, że przy najbliższej modernizacji instalacji systemu sygnalizacji pożaru, oprzewodowanie to w zdecydowanej większości powinno zostać wymienione.

Proponuje się podjęcie w najbliższym czasie odpowiednich kroków w celu modernizacji zainstalowanej tam instalacji sygnalizacji pożaru poprzez wymianę niespełniającego przepisów prawa okablowania oraz wymianę wyeksploatowanych

central pożarowych w oparciu o zakupioną ale niezamontowaną centralę sygnalizacji pożaru POLON 4900 oraz wyposażenie budynku w urządzenia sygnalizacyjno-alarmowe.

Ponadto drzwi prowadzące na zewnątrz budynku, a służące do ewakuacji na dzień dzisiejszy nie są włączone do systemu sygnalizacji pożaru i pozostają w pozycji zamkniętej. Włączenie ich do systemu spowoduje to iż, w momencie wykrycia pożaru przez centralę pożarową drzwi będą się automatycznie otwierały i w ten sposób spełniony będzie obowiązek zapewnienia swobodnej ewakuacji.

Każdą ingerencją w system sygnalizacji pożaru powinno poprzedzać przygotowanie dokumentacji budowlano-technicznej (projekt budowlany), który następnie należy uzgodnić z rzeczoznawcą ds. przeciwpożarowych.

Zgodnie z § 16.2 pkt. 5) rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 roku na dzień dzisiejszy użytkowany budynek należy uznać za zagrażający życiu ludzi z powodu niewyposażenia klatek schodowych w urządzenia zapobiegające zadymieniu lub służące do usuwania dymu

Starszy Inspektor
Nadzoru Inwestorskiego

inż. Mieczysław Młodawski